Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžk/50/2018
Identifikačné číslo spisu:	1016202698
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1016202698.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Obec Oľka, Oľka č. 174, IČO: 00 323 331, zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Nám. Ľ. Štúra 1, Bratislava, za účasti: 1/ Alpine Oil and Gas, s.r.o., Karadžičova 16, Bratislava, IČO: 36 702 722, 2/ Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ" S.A., organizačná zložka Bratislava, Karadžičova 16, Bratislava, IČO: 44 465 734, 3/ JKX Slovakia B.V., organizačná zložka, Boženy Němcovej 8, Bratislava, IČO: 44 349 459, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia - listu ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 52247/2016 (4), sp. zn. 7738/2016-9.2 zo dňa 29. septembra 2016, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/305/2016-202 zo dňa 11. júla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. sp. 5020/2016-7.3, č. z. 32017/2016 zo dňa 07.06.2016 rozhodol o zmenšení rozlohy a predĺžení doby platnosti prieskumného územia Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn pre držiteľov prieskumného územia spoločnosť Alpine Oil and Gas, s.r.o. (prieskumný podiel 50%), Societatea Nationala de Gaze Naturale „ROMGAZ“ S.A., organizačná zložka Bratislava (prieskumný podiel 25%), JKX Slovakia B.V., organizačná zložka, (prieskumný podiel 25%) (ďalej len ,,držitelia prieskumného územia“) na vykonávanie ložiskového geologického prieskumu vyhradených nerastov: ropa a horľavý zemný plyn v etape vyhľadávacieho ložiskového prieskumu o 5 rokov, a to do 01.08.2021.

2. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal dňa 29.06.2016 rozklad, ktorý žalovaný preskúmal v zmysle ust. § 61 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a rozhodnutím -listom sp. zn. 7738/2016-9.2, č.

52247/2016 (4) zo dňa 29.09.2016 (ďalej len „preskúmavané rozhodnutie“) žalobcovi oznámil, že podanie nie je možné posudzovať ako rozklad, nakoľko nebolo podané účastníkom konania. Žalobca bol právoplatne vylúčený z konania o určení prieskumného územia rozhodnutím ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 6422/2016-9.2 (14/2016-rozkl.), 39044/2016 (4) zo dňa 13.07.2016 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. 5020/2016-7.3, 30480/2016 zo dňa 31.05.2016. Zároveň však uviedol, že „Osobitná komisia životného prostredia Slovenskej republiky pre konanie vo veciach rozkladov“ (ďalej len „osobitná komisia“) napriek uvedenej skutočnosti preskúmala dôvody predložené v podaní, označenom ako rozklad, a zaujala k nemu stanovisko.

II.
Konanie na krajskom súde

3. Proti preskúmavanému rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu. Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením podľa § 99 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zastavil konanie z nasledujúcich dôvodov:

- dňa 18.06.2018 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, sekcie geológie a prírodných zdrojov, odboru štátnej geologickej správy č. s. 6111/2018-5.3 č. z. 27406/2018 zo dňa 25.05.2018, ktorým ministerstvo rozhodlo na žiadosť držiteľov prieskumného územia o zrušení prieskumného územia Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn, ktoré bolo kľúčové pri rozhodovaní v administratívnom konaní (ďalej len „rozhodnutie o zrušení prieskumného územia“). S ohľadom na uvedenú novú právnu skutočnosť, krajský súd súhlasil s názorom žalovaného (vyjadrenie zo dňa 21.06.2018), že zrušením prieskumného územia sa stalo bezpredmetným aj rozhodovanie o zmene, čo má v tomto prípade za následok, že odpadol predmet konania, lebo prieskumné územie Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn, ktoré bolo základom napadnutého rozhodnutia už zaniklo a neexistuje. Uvedená nová právna skutočnosť zároveň privodzuje, že napadnuté rozhodnutie nemôže zakladať, meniť alebo inak zrušiť oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorým môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb a právnických osôb priamo dotknuté.

- keďže v čase rozhodovania o správnej žalobe už neexistovalo zakladajúce rozhodnutie viažuce sa na prieskumné územie Medzilaborce - ropa a horľavý zemný plyn pre držiteľov prieskumného územia, účinky napadnutého rozhodnutia zanikli a odpadol dôvod na pokračovanie i v tomto konaní.

- súd poukázal na konštantnú judikatúru súdov Slovenskej republiky, v zmysle ktorej v obdobných skutkových a právnych veciach Ústavný súd Slovenskej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako aj Krajský súd v Bratislave, konania z dôvodu, že odpadol dôvod konania zastavili.

III.
Kasačná sťažnosť/stanoviská

A)
4. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t. j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol:

- s poukazom na bod 16. napadnutého uznesenia namietal, že ide o nesprávny právny názor krajského súdu, čím bolo sťažovateľovi odopreté právo na meritórne preskúmanie rozhodnutia.

- ani prevažujúcu súdnu prax podľa právnej úpravy účinnej do 30.06.2016 nepovažoval za takú, ktorá rešpektovala postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti a jeho právo vyplývajúce mu z čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, pričom poukázal na zmenu právnej úpravy po 30.06.2016.

- krajský súd zásadným spôsobom pochybil, ak dospel k záveru, že sťažovateľ by zrušením rozhodnutia nemal reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech.

- poukazujúc na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 875/2016-41 zo dňa 28.02.2017 uviedol, že medzi právnou úpravou podľa O.s.p. a právnou úpravou podľa S.s.p. je zásadný rozdiel.

- poukázal na nesprávny výklad prijatý krajským súdom, že verejný záujem v oblasti životného prostredia chrániť potrebné nie je v situácii, keď rozhodnutie napadnuté správnou žalobou zainteresovanej verejnosti, ktoré zakladalo právne účinky rok a 10 mesiacov, ďalej tieto právne účinky nezakladá, keďže bolo vydané nové rozhodnutie o zrušení prieskumného územia.

- nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že rozhodnutím o zrušení prieskumného územia bolo zrušené aj rozhodnutie napadnuté žalobou o predĺžení doby platnosti a zmenšení rozlohy prieskumného územia.

6. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

B)
7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti najmä uviedol, že:

- uznesenie krajského súdu je vecne správne.

- nie je mu zrejmý súvis medzi § 178 ods. 3 S.s.p. a namietanou nemožnosťou zastavenia konania podľa ust. § 99 písm. g) S.s.p..

- nie je mu zrejmé, aké úvahy viedli sťažovateľa k záveru, že zastavením konania došlo k porušeniu jeho práva na prístup k súdnemu konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré by mohli byť v rozpore s právnou úpravou v oblasti životného prostredia, nakoľko sťažovateľ podaním žaloby využil svoje právo na súdnu ochranu garantovanú čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR a využil tak právo na prístup k súdnemu konaniu, v rámci ktorého mal možnosť realizovať všetky práva účastníka súdneho konania vyplývajúce mu z príslušných procesných právnych predpisov.

- s poukazom na judikatúru uvedenú v článku III. tohto vyjadrenia uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v obdobných skutkových a právnych veciach konanie zastavil z dôvodu, že žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu stratilo platnosť (uplynutím času, na ktorý bolo vydané), a to ako za účinnosti O.s.p., tak aj v čase účinnosti S.s.p.. Z uvedeného dôvodu žalovaný považuje námietku sťažovateľa za neopodstatnenú.

- v opakovanom súdnom, prípadne následne správnom konaní sa nedosiahne vo veci vecne iný ani priaznivejší výsledok, a preto žalovaný považuje kasačnú sťažnosť za neopodstatnenú.

8. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.
Právny názor kasačného súdu

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a ods. 2 S.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 1 S.s.p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. b) S.s.p., na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

Podľa § 5 ods. 2 S.s.p., konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

Podľa § 5 ods. 3 S.s.p., pri rozhodovaní správny súd dbá na ochranu zákonnosti a verejného záujmu.

Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 61 písm. c), žaloba je procesný úkon, ktorým zainteresovaná verejnosť uplatňuje právo na súdnu ochranu vo veciach životného prostredia.

Podľa § 99 písm. g) S.s.p., správny súd konanie uznesením zastaví, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d).

Podľa § 119 S.s.p., správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

Podľa § 454 S.s.p., na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Podľa § 461 S.s.p., kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

10. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorým bolo zastavené konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia (listu) žalovaného, ktorým sťažovateľovi oznámil, že jeho podanie proti prvostupňovému správnemu rozhodnutiu nie je možné posudzovať ako rozklad, nakoľko nebolo podané účastníkom konania. Preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu.

11. K námietke sťažovateľa, že krajský súd mal posúdiť, či spĺňa podmienky zainteresovanej verejnosti podľa § 42 ods. 1 S.s.p., považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že aktívnu legitimáciu sťažovateľa krajský súd v súdnom konaní nespochybňoval, nakoľko žalobu neodmietol, ale umožnil mu ako zainteresovanej verejnosti realizáciu jeho procesných práv, a preto z absencie právnych úvah vo vzťahu

k postaveniu sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti nemožno vyvodzovať nesprávne právne posúdenie veci. Na základe uvedeného tvrdenie sťažovateľa, týkajúce sa údajného porušenia práva vyplývajúce mu z čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, nemá podľa kasačného súdu opodstatnenie. Kasačný súd poukazuje na to, že v zmysle ústavných princípov (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) pod ustálenou rozhodovacou praxou je nutné chápať aj doterajšiu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu vykonávanú podľa Piatej časti O.s.p. Kasačný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že prijatím S.s.p. došlo k zjednoteniu terminologickej nejednotnosti ako aj náležitému zakotveniu procesných práv zainteresovanej verejnosti, ktoré boli v O.s.p. nedostatočne upravené, avšak aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu, na ktoré poukázal krajský súd, vydané za účinnosti O.s.p. bolo rešpektované postavenie sťažovateľa v súdnom konaní, vyplývajúce aj z ďalších vnútroštátnych a európskych právnych predpisov, ako i medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky (tiež napr. Aarhuský dohovor) a taktiež z rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie. Vzhľadom na uvedené, poukaz na citovanú časť nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 875/2016 zo dňa 28.02.2017 v súvislosti s postavením sťažovateľa nie je dôvodný.

12. Zastavenie konania je procesným rozhodnutím, ktorým sa správne súdne konanie končí. Zastavenie konania upravené v § 99 písm. a) až g) je spojené s prekážkami, úkonmi alebo skutočnosťami, ktoré jednak neboli dôvodom pre odmietnutie žaloby, ale súčasne bránia vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon v § 99 písm. g) upravil zastavenie konania, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d). Pod odpadnutím dôvodu na pokračovanie v konaní je nutné rozumieť stav, keď predovšetkým odpadol dôvod prieskumu a súčasne okrem výslovne uvedených prípadov podľa § 99 písm. c) a d) logicky nejde ani o tie prípady, s ktorými spája zastavenie konania priamo zákon v zmysle § 99 písm. h), napr. pri zastavení konania v prípade odstránenia nečinnosti žalovaným podľa § 248. Ako príklad zastavenia konania z dôvodu odpadnutia predmetu prieskumu možno uviesť stratu účinkov preskúmavaného rozhodnutia alebo opatrenia, no bez jeho formálneho zrušenia na základe protestu prokurátora alebo mimoriadneho opravného prostriedku. O takýto prípad pôjde najmä pri faktickej konzumácii týchto účinkov alebo uplynutí lehoty, na ktorú bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy vydané, resp. pri inom následnom administratívnom postupe. (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C.H.Beck, 2018, s. 545, 553.) Ustanovenie § 99 S.s.p. sa vzťahuje na konanie podľa S.s.p. bez ohľadu na to, kto je žalobcom vrátane zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 S.s.p.

13. Prvostupňovým správnym rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.06.2016, bolo rozhodnuté o zmene (zmenšení) rozlohy prieskumného územia Medzilaborce a zároveň bola predĺžená doba platnosti prieskumného územia. Rozhodnutím o zrušení prieskumného územia bolo prieskumné územie Medzilaborce zrušené, čím došlo k odpadnutiu dôvodu pre pokračovanie akýchkoľvek správnych a súdnych konaní, týkajúcich sa predmetného prieskumného územia, nakoľko odpadol predmet konania, pretože prieskumné územie, ktoré bolo základom preskúmavaného rozhodnutia zaniklo a už neexistuje. Kasačný súd týmto pripomína potrebu reálneho dopadu súdneho rozhodnutia nielen na procesné práva a povinnosti účastníka konania a na jeho reálnu možnosť nielen privodiť vecne iné či výhodnejšie postavenie, ale v danom prípade vôbec na reálnu možnosť konanie zopakovať. Vzniknutá situácia je v teórii a praxi ústavného súdnictva označovaná ako nedostatok podmienky bezprostredného a trvajúceho zásahu t. j. stav, keď už spor skončil alebo bol vyriešený inak, a so zreteľom na princíp minimalizácie zásahov do právoplatne skončených konaní a hospodárnosť konania už nemá ďalší zmysel v konaní v danej veci pokračovať (m.m. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 875/2016 z 28.02.2017).

14. Kasačný súd, s poukazom na vyššie uvedené, dospel k záveru, že odpadol dôvod, pre ktorý by mal žalovaný opätovne konať a rozhodovať vo veci zmeny prieskumného územia. Nakoľko prieskumné územie určené rozhodnutím ministerstva č. 7673/2006-6,2 zo dňa 17.07.2006 v znení ďalších na to nadväzujúcich správnych rozhodnutí, vrátane prvostupňového správneho rozhodnutia v spojení s preskúmavaným rozhodnutím, bolo zrušené, možno konštatovať, že preskúmavané rozhodnutie s účinkom pro futuro nemá právne účinky a teda nemôže zakladať meniť, rušiť alebo deklarovať

oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo sa ich priamo dotýkať.

15. Kasačný súd dáva do pozornosti, že ak by aj súd v správnom súdnictve sťažovateľovi vyhovel, napadnuté administratívne rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, žalovaný by nemal inú možnosť, len konanie zastaviť, pretože odpadol dôvod na vydanie rozhodnutia v konaní o zmene prieskumného územia, ktoré predtým právoplatne zaniklo. Podľa názoru kasačného súdu zrušenie rozhodnutia žalovaného v predmetnej veci by bolo v rozpore so zásadou materiálnej pravdy aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Zároveň kasačný súd považuje za nevyhnutné poukázať na to, že aj keď žalovaný nebol povinný zaoberať sa námietkami uvedenými v podaní sťažovateľa, napriek tomu sa v preskúmavanom rozhodnutí nad rámec zákona s týmito námietkami podrobne vysporiadal.

16. Pokiaľ ide o kasačnú námietku, že správny súd sťažovateľovi nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, kasačný súd uvádza, že pojem "právo na spravodlivý proces" nahrádza doterajší pojem "odňatie možnosti konať pred súdom", nakoľko obsahové znaky pojmu "právo na spravodlivý proces" vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti; nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie kasačnej sťažnosti a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude kasačná sťažnosť v zmysle § 439 ods. 1 prípustná vždy. Nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhovie, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom, nakoľko do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi. Skutočnosť, že sťažovateľ sa s názorom najvyššieho súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94 , II. ÚS 3/97 , I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľovi bolo v súdnom konaní umožnené realizovať procesné práva priznané zákonom, krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil a jeho postupom nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Vo svetle uvedeného, námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

18. Záverom považuje kasačný súd za nevyhnutné poznamenať, že ochrana zákonnosti a verejného záujmu je u zainteresovanej verejnosti vždy spojená s vymedzenou oblasťou výkonu verejnej správy týkajúcou sa ochrany životného prostredia, pritom však nepostačuje iba vo všeobecnej rovine poukázať na to, že určitým konaním dôjde k ohrozeniu životného prostredia. Námietky nesmú byť všeobecnej povahy bez poukázania na konkrétne dotknuté záujmy na ochrane životného prostredia, ktoré by mohli byť konaním a rozhodnutím správneho orgánu dotknuté.

19. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi právo na ich náhradu nepriznal, nakoľko v tomto konaní nemal úspech (§ 167 ods. 1 S.s.p.) a u žalovaného nezistil existenciu zákonného dôvodu na ich priznanie (§ 168 S.s.p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.